

formålsparagrafferne for alle uddannelser, der oprettes elevråd på alle institutioner, hvis de ikke eksisterer i forvejen, elever og studerende skal være repræsenteret i uddannelsesinstitutionernes bestyrelser – ikke nødvendigvis med stemmeret – der oprettes overordnede rådgivende organer for alle uddannelser, og elever og studerende skal være repræsenteret heri.

Hvis man så stiller spørgsmålet: Hvad er det, der ikke står dér? Ja, så må vi konstatere, at elevers og studerendes daglige indflydelse på undervisningen står der ikke noget om. I nogle skoleformer står der f.eks., at det er vigtigt, at elever/studerende har retten til løbende at medvirke til en evaluering.

Enhedslisten har den opfattelse, at hvis man skal udbygge et reelt arbejdspladsdemokrati, så starter det dér, hvor man sikrer, at elever og studerende får en reel og udelte ret til at kræve en evaluering på en institution og ret til, at denne evaluering følges op. Alternativet er, at man broderer over tanker om ekstern evaluering, og det er dér, vi har skæringspunktet mellem det interne demokrati og så, at det i højere grad klares af bureaukrater udenfor.

Der står heller ikke i forslaget noget om at styrke elevers og studerendes indflydelse på institutionernes ledelse. Ledelsen vil fortsat være i hænderne på rektor og skolebestyrelsen, som siden Bertel Haarders dage altid har solide flertal af folk uden for skolen.

Det er fint nok med skolebestyrelser, men skolebestyrelser har ikke evnen til at gå ind og medvirke til forvaltning af dagligdagen, og det er dér, vi skal have det udvidede arbejdspladsdemokrati. Det håber jeg også at f.eks. Socialdemokratiet vil medvirke til at formulere hen ad vejen. Ellers kan vi risikere at få et skindemokrati, som hugger indflydelse fra de folk, der slås med problemerne i hverdagen.

Der er et særligt problem i det her forslag, som har været berørt af nogle af ordførerne, og jeg er enig med den socialdemokratiske ordfører, der peger på, at det er et problem, at ministeren i høringsperioden har pillet de frie skoler ud af forslaget.

Jeg kan godt se, at der er ét sted, hvor de frie skoler har et argument, og det er faktisk, hvis de har opbygget deres særlige form for deltagerdemokrati, der hviler på en anden logik end den, som vi andre måske har inde i hovedet; men det afgørende er faktisk, at man fastholder, at der skal være en eller anden form for demokrati også på de frie skoler. Så kan det godt væ-

re, de har en anden forvaltningstradition, som der skal være rum for, men det er et problem, hvis man hiver de frie skoler totalt ud af forslaget.

Ideen med det her demokratiforslag er altså yderst begrænset, og jeg kan ikke følge de ordførere, der mener, at der er noget at råbe halleluja for i det her forslag.

Også ud fra egne præmisser mener jeg, at forslaget har åbenbare mangler. Elever på de tekniske skoler sikres godt nok pladser i bestyrelserne, men hvorfor skal underviserne lades i stikken? Er der nogen særlig grund til det? Hvad har de undervisere, der løber rundt på de tekniske skoler, gjort? Hvorfor skal de ikke være med? Det synes jeg kunne være interessant at få belyst.

Jeg skal til at slutte.

Lovforslaget har mange ord, men et stærkt begrænset indhold, men Enhedslisten medvirker altid gerne til at udvide det her forslag. Og så kan jeg i øvrigt sige, at vi vil da stemme for det, for det er da en lille forbedring.

(Kort bemærkning).

Jeppe Kofod (S):

Jeg vil gerne spørge hr. Søren Kolstrup, om han har læst lovforslaget, især den del, der omhandler, at eleverne nu sikres plads i de formelle råd på institutionen.

Hr. Søren Kolstrup taler jo meget varmt om arbejdspladsdemokrati, og noget af det, lovforslaget rent faktisk lægger op til, er at tage eleverne med i arbejdsudvalgene vedrørende de ting, der foregår på uddannelsesinstitutionen, men det har hr. Søren Kolstrup åbenbart overset.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Nej, må jeg sige til hr. Jeppe Kofod, også jeg kan registrere de ganske små skridt, og jeg nævnte faktisk i min ordførertale – men det gik meget hurtigt – hvor man kunne registrere de små skridt. Og igen: Jeg stemmer for det her forslag. Det er ikke dér, uenigheden opstår.

Uenigheden mellem den socialdemokratiske ordfører og undertegnede går på, om man har lyst til at udvide arbejdspladsdemokratiet, så det batter.

Tove Videbæk (KRF):

»Det har igennem 150 år været et mål for skolesystemet at opdrage til demokrati, og det skal